

nævnte Vagtmesters Sygdom i lang Tid var af den Karakter, at han overhovedet ikke maatte tale og derfor heller ikke maatte afhøres, og han var jo som Dansk Kriminalpolitiforenings Formand den, der hæftede for en Række af de rejste Anklagepunkter. Men Sagen blev altsaa for en halv Snes Dage siden tilstillet Justitsministeriet, og da jeg fandt det rigtigst at høre Rigsadvokatens egen Opfattelse af Undersøgelsens Resultat, har jeg i sidste Uge sendt Sagen tilbage for at faa hans Udtalelser i saa Henseende. Disse kan efter telefonisk Meddelelse fra Rigsadvokaten paa Grund af dennes Bortrejse, der allerede var bestemt i Forvejen, først ventes om en halv Snes Dage eller saa, hvorefter hele det omfangsrige Materiale hurtigst muligt vil blive gennemgaaet i Ministeriet. Det vil ikke tage lang Tid, og som det ærede Medlem Hr. Rytter bekendt, plejer jeg personlig aldrig at anvende mere end fra 1—3 Dage paa at træffe min Afgørelse. Denne vil altsaa komme til at foreligge samtidig med den øvrige Julelitteratur om ca. 3 Uger — i hvilken Form agter jeg ikke endnu i Dag at røbe. Men det ærede Medlem maa altsaa forberede sig saa smaat paa at afse den nødvendige Tid til de unødvendige Interviews, som Venstrepressen sikkert vil gøre ham til Genstand for.

Paa sin behagelige Maade udtalte det ærede Medlem Hr. Rytter endelig, at han ogsaa i en anden Sag var noget uenig med den højtærede Minister, nemlig med Hensyn til Ministerens Forhold overfor Landsdommer Thorup. Det ærede Medlems Udtalelser er saa ejendommelige, at jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil oplæse det lille Stykke, før jeg stiller Tingene paa Benene igen. Det ærede Medlem Hr. Rytter udtaler: „Ogsaa i en anden Sag er jeg noget uenig med den højtærede Minister. Det er med Hensyn til Ministerens Forhold overfor Landsdommer Thorup. Ogsaa paa dette Punkt forekommer det mig, at den højtærede Minister vel stærkt falder over en underordnet Embedsmand, for man vidste jo alle sammen den Gang, hvorledes Landsdommer Thorup forhørte. Man kendte det hele, det var klart for Offentligheden, og var der nogen, man kunde angribe paa Grund af deres Optræden den Gang, maa det være den daværende Regering, den radikale Regering, som var fuldstændig indforstaaet med Landsdommer Thorups Optræden. Jeg mener for øvrigt, at den radikale Regering handlede fuldkommen rigtigt, og jeg vilde have handlet paa samme Maade. Det var

nødvendigt paa det Tidspunkt at optræde meget kraftigt i den Slags Sager, og jeg synes ikke, man nu kan falde over den Dommer, som fulgte det Princip, som var nødvendigt paa det daværende Tidspunkt, og jeg synes, at den højtærede Justitsminister har været noget vel haard imod Dommeren. Men da jeg ser, at den højtærede Minister vil komme med et Lovforslag, saaledes at vi ikke her skal have en Stat i Staten, saa vil vi jo komme til at diskutere Sagen nærmere ved den Lejlighed, og jeg skal derfor ikke indlade mig videre paa det allerede nu.“

Min Haardhed mod denne Dommer bestaar i, at jeg søgte at beordre ham til at anlægge Sag og, da dette ikke lykkedes, selv beordre anlagt Sag mod Dommerens Modstander. Hvis jeg nu ikke vidste og nøje vidste, at det ærede Medlem Hr. Rytter altid udtaler sin ærligste og redeligste Overbevisning og oven i Købet i skaansomst mulig Form, og hvis jeg ikke vidste, at det ærede Medlem ikke i sine Ræsonnementer lader sig paavirke af nogen — i dette Tilfælde heller ikke af den umiddelbart i Forvejen udkomne Pjece af Hr. Journalist Anders Vigen, en Pjece jeg i øvrigt ikke vil beskæftige mig med af Grunde, som Forfatteren, der i øvrigt har været saa venlig venligst at tilstille mig den, i hvert Fald selv kender — hvis jeg ikke vidste det, vilde jeg virkelig sige, at denne det ærede Medlems Fremstillingsmaade er af en Karakter, for hvilken jeg i Øjeblikket ikke husker den parlamentariske Betegnelse. Men det ærede Medlem kender jo ikke til Perfidi eller lignende, i hvert Fald ikke udenfor Underbevidstheden, og derfor staar jeg uden nogen fornuftig Forklaring af dette Stykke Statsmandskunst.

Naar en landskendt Mand i en høj Embedsstilling, Medlem af den danske Rigsdag, i en Bog om en kendt Dommers Virksomhed eller Karakter bruger Udtryk som „hjerteraa“, „rent ud gemen, det vil sige thorupsk“, og beskylder ham for at have „befundet sig saa kannibalisch wohl ved at fraadse i Magtbeføjelse“, sigter ham for Myndighedsmisbrug, grov Embedsforsømmelse, for at undertrykke Sagens Oplysninger, for at holde Forhør, hvis hele Form og Tone er en Skændsel for dansk Retspleje o. s. v., med det Resultat, at en uskyldig idømmes Forbedringshus, saadrister det ærede Medlem Hr. Rytter sig til at kalde det, at Justitsministeren siger: Nej, dette er for galt; saadanne Beskyldninger og Sigtelser maa af Hensyn til den offentlige Velanstændighed og Embedets